

Bilag til f. t. l. vedr. Danmark og Kroatien

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning.

Der er en definition af de kontraherende stater. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da skatteområdet er et hjemmestyreanliggende for disse dele af riget.

Det er vigtigt at bemærke, at ved anvendelse af en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan *udtrykket person* både omfatte en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person anses for at være (skattemæssigt) hjemmehørende i en af de to stater. Udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, betyder en person, der er (fuldt) skattepligtig til denne stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller et andet lignede kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning (»dobbelt-domicil«), f.eks. hvis den pågældende ejer bolig i de to stater. Stk. 2 og stk. 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i en sådan situation er *hjemmehørende i overenskomstens forstand*, den såkaldte bopælsstat. Dette er nemlig afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). En person kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.

Artikel 5. Fast driftssted

Artiklen fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af et sådant omfang, at den skal anses for at udgøre et fast driftssted.

Baggrunden er artikel 7, som bestemmer, at et foretagendes fortjeneste kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten). Men hvis foretagendet udøver virksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten), kan denne stat beskatte foretagendet af den fortjeneste, som det har opnået gennem driftsstedet.

»Fast driftssted« betyder et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge- eller anlægsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Intern dansk skatteret medfører, at hvis et udenlandsk foretagende har et bygge- og anlægsarbejde her i landet, er der et fast driftssted allerede fra første dag, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Overenskomstens 12-månedersfrist er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådant indkomst kan kun beskattes i bopælsstaten.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Efter artikel 5, stk. 4, gælder, at boreplatforme, anlæg eller skibe, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster - men ikke ved den efterfølgende udvinding af sådanne - kun udgør et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Det er ikke muligt for forbundne foretagender at omgå dette ved at arrangere sig sådan, at det ene foretagende foretager efterforskning i f.eks. ni måneder, hvorefter det andet foretagende fortsætter arbejdet de følgende ni måneder. I sådanne tilfælde lægges perioderne sammen. OECD-modellen indeholder ikke bestemmelser om en sådan 12-månedersfrist for efterforskning efter naturforekomster.

Artikel 5, stk. 5, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 6 og 7 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, som ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuldmagt til at forpligte denne, medfører efter de danske skatteregler ikke, at fuldmagtsgiveren får fast driftssted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en kroatiske fuldmagtsgiver, men efter intern lovgivning udnytter Danmark ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 8, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.